

Myöskin muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Minä vannotan teitä sen Jeesuksen kautta, jota Paavali julistaa".

Ja niiden joukossa, jotka näin tekivät, oli myös erään juutalaisen yli-papin, Skeuaan, seitsemän poikaa; mutta paha henki vastasi heille sanoen: "Jeesuksen minä tunnen, ja Paavali minä tiedän, mutta keitä te olette?" Ja se mies, jossa paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät toisen toisensa perästä ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuina pakenivat siitä huoneesta.

Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset; ja heidät kaikki valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin suuresti. Ja monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa. Ja useat niistä, jotka olivat taikuutta harjoittaneet, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähdessä; ja kun niiden arvo laskettiin yhteen, huomattiin sen olevan viisikymmentä tuhatta hopearahaa.

Näin Herran sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui. Kun kaikki tämä oli tapahtunut, niin Paavali hengessä päätti kulkea Makedonian ja Akaiian kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun pitää nähdä myös Rooma". Ja hän lähetti Makedoniaan kaksi apumiehistänsä, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

Tähän aikaan syntyi sangen suuri melu siitä tiestä. Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeleitä, hankki sillä ammattilaisille melkoisia tuloja. Hän kutsui kokoon nämä sekä muut, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että

meillä on hyvä toimeentulomme tästä työstä; mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on, ei ainoastaan Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja viettelnyt paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä tehdään. Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeleitä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee."

Kun he sen kuulivat, tulivat he vihaa täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!" Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavaliin matkatovereita.

Ja kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, eivät opetuslapset sitä sallineet. Ja myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan.

Ja he huusivat, mikä mitäkään; sillä kokous oli sekasortoinen, ja useimmat eivät tieneet, minkätähden he olivat tulleet kokoon. Silloin vedettiin joukosta esille Aleksander, jota juutalaiset työnsivät esiin; niin Aleksander viittasi kädellään merkiksi, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.

Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, rupesivat he kaikki yhteen ääneen huutamaan ja kirkuivat noin kaksi hetkeä: "Suuri on

efesolaisten Artemis!" Mutta kun kaupungin kansleri oli saanut kansan rauhoittumaan, sanoi hän: "Efeson miehet, onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelein ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija? Koska ei kukaan voi tätä kieltää, tulee teidän siis pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta. Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelein ryöstäjiä eivätkä ole meidän jumalatartamme pilkanneet. Jos siis Demetriuksella ja hänen ammattiveljillensä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin pidetään oikeudenistuntoja ja onhan käskynhaltijoita; vetäkööt toisensa oikeuteen. Ja jos teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaistakoon asia laillisessa kansankokouksessa. Sillä tämänpäiväisen tapahtuman tähden me olemme vaarassa joutua syytösteeseen jopa kapinasta, vaikkei mitään aihetta olekaan; ja silloin me emme voi vastata tästä mellakasta." Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaan.

Tiesitkö, että Jumalan nimissä on turha operoida, ellei oma suhde Jumalaan ole kunnossa ja vilpittömällä pohjalla. Raamattu nimittää tällaisia loisiksi, jotka käyttävät Jeesuksen nimen voimaa omien päämääriensä saavuttamiseksi. Ihmiselohän on hyvin luontaista hakea kykyjä valtansa, kunniansa ja asemansa pönkittämiseksi yhteisöjen keskellä. Lukemamme mukaan tällaiset loisijat saavat pahoin nenilleen sinä päivänä, kun he joutuvat kohtaamaan todellisen vihollisensa. Paha henki runteli heidät, koska heillä ei ollut sydämessään Jeesuksen veren merkkiä. He eivät olleet kokeneet Jumalan lapseksi tulemistä, mutta olivat ottaneet silti käyttöönsä nämä jumalaiset työvälineet.

Erään kerran Jeesus opettikin ihmisiä, jotka eräänä päivänä tulevat sanomaan Hänelle, että "emmekö Sinun nimessäsi tehneet kaikkia näitä tekoja? – Ja kuitenkin Herra ajaa heidät pois luotansa sanoen, en ole koskaan teitä tuntenut, menkää pois, te laittomuuden tekijät." (Matt.7:21-23) – On siis oleellista päästä Hänen tuntemukseensa sisälle, eli astua Jumalan lapseuden asemaan.

Vasta tämän jälkeen saa operoida jumalisilla työvälineillä.

Ihmisten nähdessä, mitä tapahtui, heille syntyi tarve tehdä parannusta. Ne jotka olivat harjoittaneet noituutta, toivat kirjansa poltettaviksi - ja tässä on meille tämän päivän kristityille myös tärkeä vihje. Voimme tarkastella kirjahyllymme sisältöä, sen kirjoja, videoita ym. äänitteitä. Nähdessämme jotain pahoihin henkiin viittaavia teoksia, ne on syytä hävittää sieltä. Emme tarvitse koskaan mitään osallisuutta pimeyden tekoihin ja siksi niistä on hyvä luopua. Tästä seurasi se, että Herran sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui. Etkö sinäkin tahtoisi nähdä elämässäsi ja ympäristössäsi juuri tapahtuvan tällaista?

Ihmisten kääntyessä kristityiksi, he eivät siis enää tarvitse palveluja epäjumalan kuvien veistäjiltä. Siihen aikaan siitä oli kehittynyt kannattavaa liiketoimintaa ja sekös suututti sen alan ihmiset. Heidän toimeentulonsa uhkasi nyt loppua ja niin he kiihottivat kansaa mellakkaan. Ihmisten käytöksestä ja tyytyväisyydestä kertoo se, etteivät useat mellakkaan osallistujat edes tienneet, miksi rähistään. Aivan, kuin itse *piru olisi riivannut* tuon väen mellastamaan Jumalan pelastusta vastaan. Työllä ja tuskalla saatiin lopulta kansa rauhoittumaan ja hajaantumaa tahoillensa.

Toisinaan tämän päivän mediakäytännöissä on nähtävissä samankaltaista *hysteriaa ja hulluutta*. Ei tarvitse olla kummoinenkaan asia jonkin poliitikon elämässä, kun ajojahti on valmis ja kansa huutaa kiristellen hampaitaan. Kuinka perkele onkaan saanut otteeseensa tämän kansamme. Minkälaisia vainoja tulemmekaan vielä kohtaamaan julistaessamme totuutta Jeesuksen veren evankeliumista.

